

Posudek na bakalářskou práci Jakuba Hladíka
LISTY, ČTVRTLETNÍK PRO UMĚNÍ A FILOSOFII 1946–1948

Krátká existence časopisu *Listy* (1946), který je spojen zvláště se jmény Jindřicha Chaluppeckého, Jana Vladislava a Jana Grossmana, je nepřímou úměrou významu tohoto čtvrtletníku-měsíčníku o jednom dokončeném a dvou započatých ročnících. Z kvasu poválečných debat o kultuře a umění jsou *Listy* asi tím periodikem, které bylo nejdříve otevřeno do světa a jeho dění a podle něhož si lze představovat, jak by mohl vypadat intelektuální život po únoru 1948, kdyby nebylo Února 1948.

Práce Jakuba Hladíka se ovšem do hypotéz nepouští a věnuje se přehledně, soustavně a důkladně historii *Listů*. V úvodní kapitole představuje situaci poválečných periodik a jejich hlavní zaměření, v dalších poté chronologicky probírá jednotlivá čísla prvního ročníku revue, vydávané v pražském Melantrichu. O takový postup si říkají *Listy* samy: Chaluppecký je koncipoval s tematickými těžisky (poválečná situace umění, civilismus, existencialismus, anglická literární esej) a Hladíkův výklad, opírající se o dosud zveřejněné prameny, jako je korespondence, vzpomínky nebo dobové polemiky, není deskripcí, ale vnímavým čtením redakční koncepce či „politiky“ každého čísla, resp. celého ročníku. V jeho rámci vyčleňuje autor časovou rubriku *Kronika*, na níž ukazuje Chaluppeckého snahu, která je komplementární k jisté nadčasovosti časopisu, tj. vstup do přímých polemik nebo jejich diagnózu.

Nad zbylými třemi čísly dalších dvou ročníků přibližuje J. Hladík redakční reorientaci na koncepčně méně okázalou, tj. ne-nomotematickou skladbu jednotlivých čísel, do nichž stále více proniká tlak zužující se politické a kulturní situace, a současně setrvávání na vysokých uměnovědných a světonázorových nárocích redakčního kolektivu, zejm. J. Grossmana a J. Vladislava.

Hladíkův výklad je sice veden chronologicky, ale zachycuje přitom významová kritická a filosofická jádra celého časopisu. Jeho vlastní pořad ukazuje bibliografie, při jejímž pročitání vidíme obsah každého čísla. *Soupis* (s. 43–68) je opatřen autorským (s. 69–71) a předmětovým (s. 72–75) rejstříkem, které umožňují hladké zacházení s celou bibliografií. Bibliografický záznam je zvolen ekonomicky, neopakuje číslo a datum vydání čísla časopisu, jež stojí vždy nad první příspěvkem, a uvádí jméno původce, titul a stránkový rozsah, v záhlaví běží informace o příslušném ročníku a čísle. Značný autorský vklad představují anotace příspěvků, při nichž zvolil J. Hladík extenzivnější a stylisticky náročnější variantu.

Práce bohatě splňuje nároky kladené na žánr BP, a rád ji proto doporučuji k obhajobě.